

תאריכון חיי הרב קוק

הרב נולד בט"ז אלול תרכ"ה 1865

בעיירה גריווה שבבלטביה לאביו הרב שלמה זלמן ואמו מרת פּערא זלאטא

תרמ"ח (1888) - בגיל 23 נבחר הרב לכהונת רבנות זיימל שבליטא

תרנ"א (1891) - כתביו הראשונים של הרב רואים אור

תרנ"ה (1895) - הרב נבחר לכהונת רבנות בויסק

תרס"ד (1904) - הרב עולה לארץ ישראל, לאחר שהוזמן לכהן כרבה של קהילת יפו והמושבות. בקבלת הפנים שנערכה לו נשא הרב את נאומו הפומבי הראשון בשפה העברית, מעשה שהרשים מאוד את מקבלי פניו

תרע"ד (1913) - 'מסע המושבות'. הרב קוק עורך עם חשובי רבני א"י מסע למושבות העמק והגליל. מטרות המסע לחזק את מי שעמל בבניית הארץ ולחנך לשמירה על התורה והמצוות. מסע זה שהרב קוק יזם ועמד בראשו, עשה בשעתו רושם רב וסייע לגשר בין חלקי העם

תרע"ד (1914) - הרב יוצא לכנס העולמי של 'אגודת ישראל' בגרמניה, בשל רצונו לקרבתם למפעל הציוני. בשל פרוץ מלחמת העולם הראשונה נאלץ הרב להישאר בשוויץ ומתגורר בסנט גאלן. במקביל ללימוד התורה וכתובת ספרים הוא ממשיך ללא הרף את פעילותו הציבורית כדי לסייע לשוב בארץ

תרע"ו (1916) - הרב ניאות לכהן כרבה של קהילת 'מחזיקי הדת' בלונדון, בתנאי שכאשר תתאפשר חזרתו לארץ יעשה זאת. בלונדון עוסק בפעילות ציבורית למען יהודי אירופה וא". והשפעתו רבה גם על הממשלה האנגלית בהקשר להצהרת בלפור

תרע"ט (1919) - הרב חוזר ארצה ונענה להפצרות לכהן כרבה של ירושלים. מיד לאחר בואו יוזם את הקמתה של הרבנות הראשית לישראל

תרפ"א (1921) - ייסוד הרבנות הראשית. הרב נבחר לרב הראשי האשכנזי הראשון (לצד הראשון לציון, הרב הספרדי הראשי, יעקב מאיר) ועל פי תפיסתו ויוזמתו הרבנות הראשית מעורה בכל תחומי החיים בארץ. כראוי למוסד הדתי העליון של יהודי הארץ והתפוצות

תרפ"ד (1924) - הרב מייסד את 'הישיבה המרכזית העולמית' - 'מרכז הרב' אשר בירושלים. בין חידושיה העיקרים היו השפה העברית - שהייתה השפה בה למדו ולימדו, וכן, נוספו בה לימודי תנ"ך, הגות ומחשבה. ישיבה זו נחשבת כשיבת האם למוסדות המשלבים אהבת התורה והארץ, עם זיקה ציונית לעם ולמדינה

הרב קוק נפטר ב'ג' אלול תרצ"ה 1935

לאורך שנות חייו, יצר וכתב את הגותו המופלאה בתחומים השונים. חיבר ספרים רבים בתחומי ההלכה, ההגות, השירה וענייני היום (בסוף החוברת מופיעה רשימת החיבורים). רוב ספריו נערכו ויצאו לאור לאחר מותו, אך רבים מחיבוריו עדיין מצויים בכתבי יד.